Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 228 Sâmbătă 19 August 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂŢI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICĂ A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 l. 460 lei-12 l. 900, RADIO U. 6 l. 600 lei - 12 l. 1000.
Z. ŞTIINŢELOR 6 l. 500-12 l. 1000 lei, VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei
TR. SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

FORMULE ŞI REALITĂŢI

Organizarea lumii de după război, organizarea securităţii viitoare, garantarea duratei păcii — iată o serie de formule care apar aproape zilnic în ziare, transmise de agenţii de presă şi prin care opinia publică mondială este informată că va veni şi o zi mai bună pentru toate popoarele lumii, după ce vor înceta distrugerile războiului şi că, de pe acum, sunt oameni cari se gândesc să prepare soluţiile cele mai bune pentru acea zi atât de aşteptată şi aşteptată de atât de mulţi.

Pe temeiul acestor formule se fac nenumărate afirmări de principiu asupra cărora se cade uşor de acord, dar care, examinate apoi sub aspectul amănuntelor realizărilor practice, dau loc la profunde deosebiri de vederi, la necesităţi de ajustări şi de renunţări.

Nu este încă poate momentul să se cerceteze în lumina posibilităţilor viitoare, nici acordurile de principiu cari au fost sau vor mai fi enunţate cu privire la organizarea lumii de după război, nici renunţările, ajustările şi modificările impuse de examinarea fondului problemelor internaţionale ce vor trebui soluţionale, după acest război. Sunt totuşi unele afirmări cari se pot face, ele fiind de ordin general şi trebuind să constitue temeiul obligatoriu al oricărei aşezări viitoare a lumii, dacă într'adevăr se urmăreşte o pace dreaptă şi durabilă.

In primul rând nu trebue să se uite că o adevărată pace nu poate fi servită decât de un ideal acceptat în comun şi că, în politica internaţională, idealul trebue să aibă la baza lui justiţia şi egalitatea prin înlăturarea de fapt a oricărei servituţi internaţionale.

Există apoi o conştiinţă internaţională, care, dacă a fost înăbuşită de urgia războiului, trebue să se poată reafirma ca factor dinamic în orice încercare nouă de organizare dreaptă a lumii. Conştiinţa internaţională are comandamentele ei imperioase a căror nesocotire duce, în mod cert, mai curând sau mai târziu, la anihilarea oricărei bune intenţiuni şi la resentimente, între naţiuni, atât de puternice încât orice acţiune internaţională de pacificare devine iluzorie fiindcă ocoleşte realităţile.

O a treia idee generală care nu trebue uitată este că nu poate exista pace durabilă fără securitate pentru toată lumea şi că această securitate este în raport cu primejdiile posibile şi cu garanţiile ce se pot asigura contra acestor primejdii. Dacă asemenea primejdii sunt menţinute sau dacă în organizarea societăţii internaţionale, falsele impresiuni domină realităţile ascunse sau deghizate, se înlătură dela început orice bază solidă şi se clădeşte pe nisip.

In fine, o nouă şi temeinică aşezare a societăţii internaţionale trebue să purceadă dela realităţi şi să ajungă la realităţi fiindcă iluziile şi visurile politice şi consideraţiile teoretice nu duc decât la alcătuiri teoretice sau la utopii. Aşa cum s'a dovedit în trecut.

Aceste câteva idei generale nu pot lipsi din examinarea problemei unei viitoare aşezări a lumii în cadrul păcii şi al securităţii generale. Şi ele nu pot determina o hotărire definitivă decât prin consensul general şi mai ales prin respectarea dreptului la viaţa naţională liberă şi independentă a tuturor naţiunilor mari, mijlocii şi mici.

SITUAŢIA DE PE FRONTURILE DE INVAZIE DIN FRANŢA, EXPUSĂ DE CERCURILE GERMANE

DELA CORESPONDENTUL NOSTRU DIN BERLIN

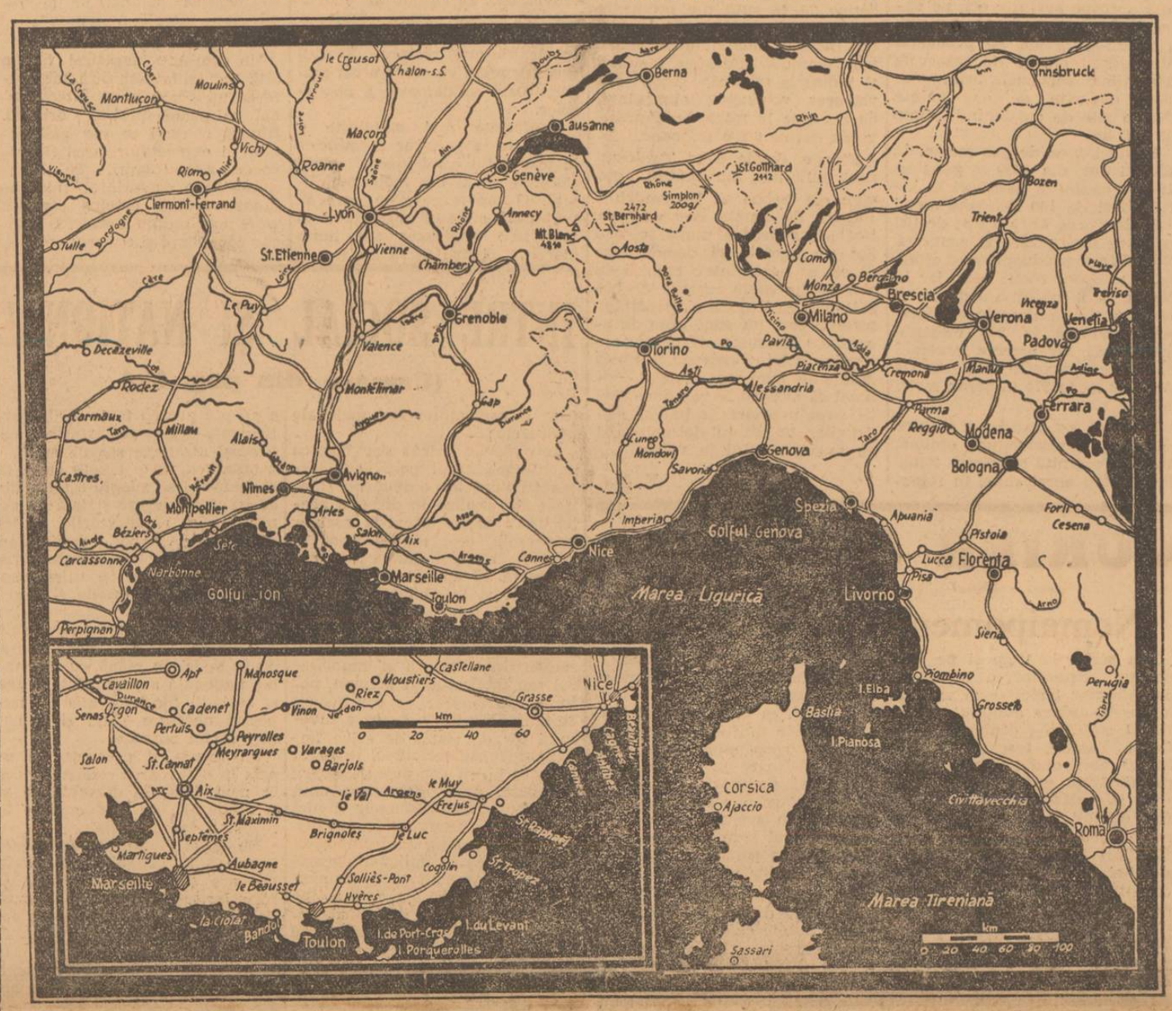

Seriozitatea situaţiei de pe frontul de Vest constitue obiectul tuturor comentariilor presei germane şi ale personalităţilor autorizate.

Un specialist caracterizează situaţia din sacul dela Falaise cu cuvintele că în acest loc trebue golit un sac, ce urmează să fie ţinut apoi deschis şi neturtit. Aceasta constitue în orice caz o întreprindere foarte grea, care se desfăşoară actualmente.

Având în vedere bătălia de mişcare, care a devenit acum inevitabilă şi progresele realizate de aliaţi pe frontul din Riviera, presa germană precizează că evenimentele nu mai pot fi cu vechile unităţi de măsură reduse, ca dimensiuni, care erau poate, bune până acum.

In această fază a războiului e împortant numai faptul de a zădărnici inamicului succesul pe care caută să-l obţină prin orice mijloace.

După cum anunţă comunicatul german, se desfăşoară „de ambele părţi ale oraşului Falaise", lupte violente. Conform comunicatului german, aliaţii n'au reuşit însă să realizeze o străpungere în acest punct.

Din aceeaşi sursă germană, se arată că pierderile sunt foarte grele de ambele părţi.

Forţe aliate motorizate atacă violent în direcţia departamentului Seine et Loire. Oraşul Dreux a fost pierdut; la Chartres şi Orleans sunt lupte grele în curs.

Din sursă germană, se anunţă progrese ale aliaţilor pe frontul din Franţa de Sud, recunoscându-se pătrunderea acestora în oraşul Cannes. Cu toate că este încă prematur să se exprime o părere precisă în ce priveşte reuşita şi asupra viitoarelor ţeluri ale ofensivei din Franţa de Sud, cercurile germane apreciază, fără îndoială, în mod serios situaţia generală, care se manifestă şi în părerile forurilor autorizate germane, citate la începutul acestei dări de seamă.

Luptele navale in largul coastei franceze a Atlanticului

Berlin 17 (Rador). — Biroul internaţional află următoarele:

In cursul unei lupte navale din largul coastei franceze a Atlanticului, căutătoarele de mine germane au scufundat Marţi — după cum rezultă din raportul luptelor —, un distrugător care făcea parte dintr'o formaţie de crucişătoare aliate şi au incendiat un altul.

Se află în această privinţă că mai multe căutătoare de mine germane care fuseseră în zadar atacate, în cursul aceleaşi nopţi de unităţile aliate, la răsărit de insula D'Yeu, erau angajate, la ora 5 şi 40, într'o violentă luptă cu un crucişetor inamic şi patru distrugătoare. După o oră şi jumătate de luptă cu adversarul mult superior, unităţile germane au obţinut o lovitură în plin asupra unui mare distrugător, căruia i-a smuls aparatele de bord şi i-a incendiat partea d'napoi a vasului. Un alt distrugător, care fusese deasemeni incendiat a fost observat pe când începea să se scufunde.

Formaţia de vase aliate s'a acoperit apoi de ceaţă artificială şi a părăsit lupta. Câtva timp mai târziu, ele s'au întors la atac numai cu un crucişător şi două distrugătoare. După o luptă de o jumătate de oră, unităţile aliate s'au întors definitiv în larg.

In cursul acestor lupte, un căutător de mine german a fost atât de grav avariat încât s'a scufundat la câtăva vreme după ce a salvat echipagiul. O altă unitate germană deasemeni avariată, a fost imobilizată.

ATACUL AERIAN CONTRA ORAŞELOR DINARD ŞI SAINT MALO A FOST INTENSIFICAT

Berlin 17 (Rador).— Atacul general al americanilor împotriva oraşelor Dinard şi Saint Malo a continuat în ziua de 15 August cu o îndârjire intensificată.

La Dinard, grupul de luptă de sub comanda colonelului Bacherer, a pricinuit atacatorilor perderi foarte grele.

La Saint Malo, inamicul a reuşit să câştige teren pe îngustul istm ce duce spre citadelă. El a atins marginea dinăuntru a fortăreţei dar a avut pierderi atât de mari în cât nu a mai putut să ajungă în fortificaţia centrală.

Americanii au avut pierderi considerabile de pe urma artileriei, de pe urma minelor şi în lupte corp la corp.

Colonelul von Aulock comandantul german al garnizoanei Saint Malo, a răspuns prin următoarele cuvinte, Marţi la amiază celei de a treia somaţiuni de predare ce i-a fost făcută de inamic: „Predarea noastră în mâinile americanilor nu se potriveşte cu onoarea unui soldat german".

Garnizoana continuă lupta din liniile succesive fortificate şi eşalonate în adâncime sprijinită pe o serie de puternice cazemate.

FORŢELE AMERICANE AU PĂTRUNS IN ORAŞUL SAINT MALO

Berlin, 17 (Rador). — Reporterul de război al agenţiei D. N. B., d. Schmalfuss anunţă:

Lupta eroică dela Saint Malo se apropie de sfârşit. După o supremă rezistenţă în cursul căreia locotenentul Wickenhauser şi un grup de 30 soldaţi germani s'au distins în mod deosebit, un inamic superior numericeşte a reuşit să pătrundă în oraş. Citadela, care se află sub un puternic foc de artilerie rezistă încă şi a refuzat a treia oară cu mândrie să se predea.

Când se va scrie istoria acestui război, va trebui alcătuit un capitol pentru eroismul acestor apărători ca şi pentru luptele pe care le-a dat inamicul spre oraşul Chartres sau pe coasta meridională a Franţei.

INTĂRIRI ALIATE IN SUDUL FRANŢEI

Berlin, 17 (Rador). — Biroul Internaţional de Informaţiuni semnalează faptul că în sectorul de invazie din provincia meridională, anglo-americanii au adus zi şi noapte noui întăriri la capetele lor de pod, sub protecţia tunurilor de mare calibru ale marinei. Până acum, ei n'au întreprins decât în regiunea Saint Raphael un atac în valea d'Argens.

Noulle încercări de debarcare de o parte şi de alta a fortului Toulon au fost respinse. Invadatorii au reuşit însă să pună stăpânire şi pe teren în sectorul Cannes.

La celelalte capete de pod, trupele de protecţie a coastei continuă a fi angajate în lupte violente cu invadatorii.

Acţiunea aviaţiei germane contra unităţilor de debarcare

Berlin 17 (Rador). — Corespondentul aerian al Biroului Internaţional de informaţii anunţă:

Din informaţiile primite până acum rezultă că cele dintâi angajări ale armei aeriene germane împotriva flotei inamice de debarcare din largul coastei franceze meridionale au fost încununate de succes

Puţin înainte de a se înopta, avioane grele germane de luptă au pornit la atac împotriva unităţilor anglo-americane lovindu-le în mod eficace cu bombe de mare calibru. Mai multe avioane germane au concentrat atacul lor în ciuda masivei apărări inamice asupra unui vas de linie anglo-american, care trebuia să ajute operaţiile de debarcare cu puternica sa apărare de bord. O lovitură directă a explodat în plin pe bastimentul de linie provocându-i grave avarii observate de echipagiile germane.

Pe lângă aceasta, în cursul aceleiaşi nopţi două mari vase de transport au fost lovite în mod nimicitor de bombe grele. Acestea erau vase de 10.000 şi 12.000 tone. In ultima vreme s'a observat că cele două vapoare se scufundau.

In cursul nopţii de Miercuri spre Joi, arma aeriană germană şi-a continuat atacurile asupra obiectivelor navale inamice şi în golful Senei.

Alte avioane de luptă germane rapide şi grele au atacat cu bune rezultate bazele anglo-americane din sectorul Falaise-Caen pricinuind incendii şi explozii asupra obiectivelor.

AVIOANE DE TRANSPORT ŞI PLANOARE DOBORITE

Berlin 17 (Rador). — In regiunea de debarcare din sudul Franţei, anglo-amercianii au aruncat din aer paraşutişti de pe planoare în ziua de 1 August la nord-vest de Saint Raphael.

O mare parte din paraşutiştii inamici au ajuns, între localităţile Trans şi Le Mouve, în tirul defensiv concentric al bateriilor antiaeriene uşoare germane, cu car eprilej au fost doborite mai multe avioane de transport şi planoare.

Părţi din unităţile inamice debarcate au fost presate de germani pe un spaţiu îngust. Ele sunt pe cale de a fi nimicite.

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 17 AUGUST 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc şi în Moldova, activitate de luptă redusă.

In noaptea de 16/17 August a. c., avioane sovietice de bombardament au atacat oraşele Brăila şi Bârlad, producând pagube cartierelor de locuit şi victime în populaţia civilă.

In dimineaţa zilei de 17 August a. c., puternice formaţiuni aeriene anglo-americane au bombardat oraşele Ploeşti şi Slatina şi au aruncat bombe asupra unor comune din judeţele Prahova şi Romanaţi.

Au fost provocate pagube şi victime.

Mai multe aparate inamice au fost doborîte.

VIITOAREA AŞEZARE MONETARĂ A LUMII ŞI UNIUNILE MONETARE INTERNAŢIONALE

de VICTOR V. BĂDULESCU

I

PUŢINĂ ISTORIE

In cadrul cercetărilor noastre asupra proiectelor ce s'au întocmit în ultimul timp, în vederea aşezării monetare de mâine a lumii, am examinat, în articolele publicate aci, în numerele din 12, 14, 16 şi 18 August crt., locul pe care-l ocupă în aceste proiecte moneda internaţională şi ce s'ar putea aştepta dela o asemenea monedă.

Instituirea unei monede internaţionale presupune, ultimul aspect sub care mai avem de lămurit această chestiune, o înţelegere internaţională între ţările pe teritoriul cărora urmează să circule acea monedă, înţelegere care duce la o comunitate de organizare în domeniul monetar, cunoscută sub numele de uniune monetară, tot aşa cum suprimarea sau, cel puţin, atenuarea barierelor vamale între două sau mai multe ţări şi instituirea, în totul sau în parte, a unui regim vamal unitar, duc la uniunile cunoscute sub numele de uniuni vamale.

Uniunile monetare — ca şi cele vamale, de altfel — se bucură şi ele, alături de moneda internaţională, de favoarea publicului, care vede într'însele, iarăşi, un mijloc de a se libera de dificultăţile pe care le ridică, în relaţiunile internaţionale, diversitatea sistemelor monetare naţionale în vigoare azi.

Interesant de constatat că, în general, publicul se pasionează şi în materie monetară ca şi în materie politică, cu deosebire în vremuri grele, pentru soluţiuni îndrăzneţe. Voturile cele mai multe merg nu la partidele de mijloc, socotite „călduţe", ci la partidele extremiste cu soluţii inedite, radicale, definitive!

Uniunea monetară e considerată de mulţi ca un instrument de colaborare între naţiuni, care înlătură, dintr'odată, efectele dificultăţilor pe care le ridică organizarea monetară actuală, fără a-şi da seama că, de cele mai multe ori, aceste dificultăţi nu sunt provocate de o anumită tehnică monetară, ci de structura însăşi a unui mediu economic, care nu se poate modifica de azi pe mâine, sau de erori funcţionale în acel mediu, care nu se pot corecta dintr'odată. De aci interesul deosebit care se manifestă pentru soluţiuni ca uniunea monetară şi pentru moneda internaţională.

Nici ideia de uniune monetară, însă, şi nici cea de uniune vamală, fie zis în treacăt, nu au dus, până acum cel puţin, la înfăptuiri practice, cu rezultatele ce se doresc, în afară de cele câteva cazuri, în care, cum vom vedea, uniunea monetară a fost consecinţa imediată sau apropiată a unei uniuni politice.

❖

Au existat, într'adevăr, — nu ne-ar fi îngăduit, fireşte, să nu le cunoaştem, — uniuni monetare încheiate între diferite ţări, în cursul veacului trecut.

Unele din ele sunt consecinţa imediată a unei uniuni cu caracter politic, creare de entităţi politice noi, ca acelea dintre Austria şi Ungaria, în 1867, dintre Statele Confederaţiunii Statelor Americii de Nord, în 1776, sau a Cantoanelor Confederaţiei elveţiene, în 1848.

Altele, sunt consecinţa unei uniuni vamale: simple — Franţa cu Monaco (1861), Lichtenstein cu Austria (1852), apoi cu Elveţia (1924), Luxemburg cu Belgia

(Continuare in pag. 2-a)

CHARTA DELA PHILADELPHIA

de GABRIEL ŢEPELEA

Paralel cu opera de distrugere, asistăm în întreaga presă internaţională la discuţii asupra reconstrucţiei de mâine. Atâta înverşunare în a nimici şi atâtea proecte de refacere, pornite de multe ori din aceeaşi sursă, — destructorul fiind identic cu preconizatorul de generoase reconstrucţii, — subliniază odată în plus ciudata îngemănare de bine şi rău, dualismul firii umane. Un zeu necruţător şi cinic pare că prezidează de pe culmi de hău, uriaşa rostogolire de vieţi şi bunuri, în vreme ce oamenii se încăpăţânează să mai spere încă în restabilirea raţiunii şi a echilibrului.

Printre telegramele cu bombardări şi ciocniri de forţe apocaliptice, am desprins din presa elveţiană şi câteva din rezoluţiile adoptate la conferinţa internaţională a muncii. In plin război, delegaţi a 42 de ţări se întrunesc pentru a stabili condiţii mai bune de viaţă pentru lumea de mâine. Este, desigur, o preocupare menită să fie privită cu atenţie de toată lumea desvăluită de război şi în aşteptarea unor noui orizonturi de viaţă.

Conferinţa muncii subliniază, în primul rând, ceea ce s'a uitat, din păcate, după primul război mondial: interdependenţa problemelor politice şi a celor sociale. O pace durabilă nu poate să existe — s'a subliniat la conferinţă — decât dacă se vor da soluţii echitabile pentru marile probleme sociale. Şi aceste soluţii trebuie găsite în comun, de toate popoarele şi în cel mai desăvârşit acord.

Ritmul vieţii moderne nu permite izolări politice, nici economice. Criza dintr'o ţară se reflectează imediat în celelalte, antrenează noui crize şi prăbuşiri. De aici nevoia de a se stabili un punct comun de înţelegere. Acesta pare a fi punctul esenţial asupra căruia s'a insistat mai mult la conferinţa internaţională a muncii.

Intr'adevăr, după ce în declaraţia comună a celor 42 de state se

(Continuare in pag. 2-a)

Blocarea depozitelor argentiniene aflate în Statele Unite

Stockholm, 17 (Rador). — După cum anunţă „United Press" Statele Unite au decis congelarea provizorie a depozitelor argentiniene aflate în Statele Unite.

❖

Stockholm 17. (Rador). — *Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:*

Cu privire la blocarea avutului argentinenilor în Statele Unite, corespondentul din Washington al lui „Times" scrie, după Serviciul britanic de informaţii, că această măsură a iscat o sumedenie de presupuneri.

Se pune întrebarea dacă măsura este numai preludiul unor măsuri încă şi mai aspre, cum ar fi de pildă blocarea tuturor conturilor argentinene în America de Nord. Se presupune că măsuri de blocare au şi fost luate în considerare de câtăva vreme, dar aplicarea lor va fi amânată, de oarece ministrul american al Afacerilor Străine ar voi să ajungă la un acord oarecare cu guvernul argentinean, în cazul când acesta ar fi posibil.

❖

Stockholm, 17 (Rador). — **Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:**

După o telegramă a Oficiului britanic de informaţiuni, transmisă din Buenos Aires, guvernul argentinean a aprobat o declaraţie după care capitalul de provenienţă argentineană sau străină nu va fi expropriat în nici un caz altul decât acela al exproprierii ce ar avea loc în cursul negocierilor sau în virtutea acordurilor juridice.

Toate ştirile cu privire la aplicarea unor proceduri unilaterale trebuesc considerate fără temeiu. O comunicare a Oficiului prezidenţial, care anunţă ştirea de mai sus, adaugă că ea este rezultatul informaţiilor inexacte, care ar putea dăuna prestigiului tradiţional al Argentinei, prestigiu pe care această ţară îl merită prin respectarea fidelă şi continuă a obligaţiilor sale şi prin garantarea drepturilor juridice câştigate.

Stukas-urile româneşti sunt gata de luptă (S. M. P.)

INTRE SOCIAL ŞI NAŢIONAL

de VASILE NETEA

E impresionantă nerăbdarea cu care — chiar şi în ţările nebeligerante — popoarele şi guvernele aşteaptă sfârşitul războiului pentru a purcede la înfăptuirea unor întregi serii de reforme sociale şi economice.

Concludente, din acest punct de vedere, sunt ultimele trei mari conferinţe internaţionale: dela Filadelfia, Salzbrunn şi Bretton Woods.

Deşi nici una dintre ele nu s'a putut bucura de participarea tuturor ţărilor interesate, acestea rămânând împărţite încă între cele două mari tabere politice aflate în crâncen război, neputându-se astfel ţine seama, în elaborarea principiilor şi programelor de reconstrucţie mondială, de totalitatea intereselor şi a stărilor existente în fiecare ţară, totuşi concluziile la care s'a ajuns sunt valabile — ca punct de plecare — pentru întreaga planetă.

Demne de reţinut pentru atmosfera în care se poartă aceste discuţii, al căror principal scop se arată a fi stabilirea unui nou regim al muncii şi a unei noui repartizări a avuţiilor şi a produselor economice, sunt declaraţiile făcute la Salzbrunn de către Doctorul Ley, şeful Frontului Muncii Germane. „Războiul acesta — a declarat d-sa — nu este atât un război imperialist ci mai ales unul de cuceriri sociale". Preşedintele Statelor Unite, d. Roosewelt, declarase încă din anul 1940, că marea înclestare de astăzi pare a se asemăna mai mult cu o revoluţie decât cu un război adevărat.

Intr'adevăr, cu toate că şi dorinţa de anexiuni teritoriale apare suficient de limpede, prescripţiile blajine ale Chărţii Atlanticului bucurându-se de prea puţină atenţie din partea beligeranţilor, ceeace caracterizează cauzele războiului de astăzi este, în primul rând, tendinţa de a se ajunge la o nouă reglementare a posesiunilor asupra bunurilor lumii, reprezentată, din nefericire, prin tot atâtea noui cuceriri teritoriale, făcute în dauna unor naţiuni paşnice, şi apoi, ca o replică a acestora, lupta pentru libertate a popoarelor aşa de grav atinse în suveranitatea şi în hotarele lor naţionale.

Deoparte, aşa dar, o mare aspiraţie economică, bazată pe teoria spaţiului vital, iar de cealaltă lupta pentru libertăţile politice şi naţionale, revoluţia adică în ceeace are ea mai esenţial: dreptul la autodeterminare al popoarelor.

Astăzi însă, când războiul a atins maximum de intensitate, o constatare generală se impune în mod categoric: aceea că soarta fiecărei naţiuni şi, implicit, capacitatea sa de organizare politică şi economică, este în mod fatal legată de soarta tuturor celorlalte şi că niciun popor nu ar mai putea practica în viitor în mod absolut legea mândră a unei suveranităţi totale — în niciun domeniu. Fără a se fi ajuns astfel la o constituire politică a Statelor Unite ale Lumii, cele 42 de state întrunite la Filadelfia, ca şi cele 17 ţări participante la conferinţa dela Salzbrunn, au recunoscut în mod clar interdependenţa dintre ele, precum şi necesitatea de a purcede în mod colectiv la rezolvarea marilor probleme sociale şi economice ale lumii.

In locul egoismului şi al ignoranţei de odinioară, popoarele încep astfel a se converti la religia fericită a altruismului şi a sprijinului reciproc.

Această înţelegătoare conviesuire socială şi economică n'ar putea însă niciodată reuşi pe deplin, mai ales în ceeace priveşte încheierea şi asigurarea păcii, dacă, alături de problemele sociale, nu se va acorda aceeaşi solicitudine şi problemelor de ordin naţional, tuturor sensibilităţ-

(Continuare in pag. 2-a)